

Bên Bờ Ảo Vọng

Cũng buồn chớ, phải không em?
lá me ai khiến vương trên tóc người...
lá me vàng, lá me rơi
thời gian đi tới, mùa ơi bốn mùa!

Cũng buồn...Lá rụng như mưa
Bàn tay nước mắt ai vừa ứa ra?
Sài Gòn chút nhớ diết da
Chút thương không ở là xa cuối trời?

Dinh Thương Thơ mất đâu rồi?
Cơ Quan Chính Phủ một thời hoang vu...
Một thời đó, một thời xưa
nhà không cao lắm, trời chưa gió nhiều...

Người ta sáng đổi thành chiều
người ta đêm tối đèn treo dọc đường
Cũng đành vậy chữ Tang Thương
hoa kia cỏ nọ khác thường có sao?

Lá me không bay ào ào
phất phơ nhớ áo lụa đào em thôi
Hết rồi mười tám hai mươi
em tần tảo để mặc đời đi qua...

*Mặc đời kệ nó đi qua
Bao giờ me trở nhiều hoa thì về
Biết đâu còn thấy chút quê
môi em còn chút màu mè của hương...*

Trần Vấn Lệ